

Обсіялось. Зерно ще не зійшло.
Поля лежать, мов скупані в блакиті.
Край шляху зупинилося село
І гріється у бабиному літі.

Обсіялось. Притихло до пори.
Одгомоніло і вляглося повсюди.
На стани повернулись трактори,
Замислені й нароблені, як люди.

Обсіялись. І щастям, і добром,
І радістю наповнені світлиці.
І високо пливуть понад селом
Тумани перші і останні птиці.
